

Sygn. akt: I C 243/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2024 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Kamil Nowecki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Barbara Kaźmierczak

po rozpoznaniu

sprawy z powództwa **(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Spółka komandytowa z siedzibą w M.**

przeciwko **G. B.**

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółka komandytowa w M. pozwem wniesionym do tut. Sądu 12 września 2023 roku domagał się zasądzenia od G. B. kwoty 6.491,46 zł wraz z odsetkami oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że roszczenie wynika z umowy pożyczki refinansującej nr (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W aktach sprawy I C 243/23 znajduje się wydruk pod nawą „umowa pożyczki refinansującej nr (...)”. Wydruk zawiera wskazanie kwoty w wysokości 6029,75 zł oraz dane G. B.. Wydruk nie jest opatrzony podpisem. Jako pożyczkodawca wskazany jest (...) Sp. z o. o. B.”.

Dowód: wydruk k. 47-48

Sąd zważył co następuje

Powództwo w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podkreślenia wymaga fakt, iż to strona powodowa powinna udowodnić, że określona wierzytelność jej przysługuje, tym bardziej, że jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności, powinien wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego, jak i jego wysokość.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi określone dla siebie skutki prawne, tym bardziej, że ciężar dowodu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów. Sąd tylko wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. Zgodnie bowiem z przyjętą linią orzecznictwa obowiązek

wskazania dowodów, potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża przede wszystkim strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29).

Zdaniem Sądu brak było podstaw do ustalenia stanu faktycznego jedynie w oparciu o twierdzenia, które zostały zawarte w uzasadnieniu pozwu. Powód przedstawiając stan faktyczny sprawy, powołał się na umowę pożyczki wskazując wyłącznie datę zawarcia umowy i jej numer oraz załączając wydruk umowy. Wydruk nie zawiera podpisu pozwanej. Załączony do pozwu dowód przelewu kwoty 1.237,88 zł od podmiotu smartpożyczka.pl wskazuje na refinansowanie pożyczki (...) i nie ma dokumentarnego powiązania ani z przedmiotem roszczenia, ani ze stronami procesu.

Należy również zauważyć, że żaden dokument złożony i powołany przez powoda nie dokumentuje kwestii istnienia i wymagalności roszczenia. Brak również dowodu na to, że pozwana kiedykolwiek była wzywana do spełnienia świadczenia, przedmiotowa umowa obowiązywała i została wypowiedziana. Nie ma również żadnej dokumentacji na okoliczność cesji wierzytelności między (...) Sp. z o. o. w B. a powodem. Nie została zatem wykazana przez powoda legitymacja czynna.

Brak jakiegokolwiek dokumentacji na okoliczność wysokości faktycznie otrzymanej kwoty przez pożyczkobiorcę oraz w zakresie prawidłowości wypowiedzenia ww. umowy pożyczki, jeśli rzeczywiście obowiązywała. Wskazane okoliczności nie pozwalają Sądowi na jakąkolwiek kontrolę postanowień umownych, chociażby w kontekście art. 5 k.c.

Wobec powyższego, skoro powód nie wykazał w sposób, który nie budził wątpliwości, legitymacji czynnej, zasadności oraz wysokości dochodzonego roszczenia, to zasadnym było oddalenie powództwa.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Sygn. akt I C 243/23

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. doręczyć zgodnie z wnioskiem pełnomocnikowi powoda;
3. kal. 14 dni.

G., 21 marca 2023 roku